

Мотиви по НОХД № 8/ 02.06.2023 год. по описа на Търговишки окръжен съд

Подсъдимата З. Д. Й. от с. *****, общ. ***** е предадена на съд по обвинението, че за времето от 07.10.2022 год. до 11.10.2022 год. в гр. Търговище и в с. Лиляк при условията на продължавано престъпление:

-на 07.10.2022 год. в 08,06 часа в гр. Търговище на АТМ № АВ00280561;

-на 07.10.2022 год. в 08,09 часа в гр. Търговище на АТМ № АВ00280561;

-на 11.10.2022 год. в 07,32 часа в с. Лиляк, общ. Търговище на ПОС терминал в магазин за хранителни стоки „КООП“ собственост на ПК „Зора“ в с. Лиляк, общ. Търговище;

-на 11.10.2022 год. в 10,16 часа в с. Лиляк, общ. Търговище на ПОС терминал в магазин за хранителни стоки „КООП“ собственост на ПК „Зора“ в с. Лиляк, общ. Търговище, използвала платежен инструмент – дебитна карта „Visa Debit pay Wave“ № 474836*****4900 издадена от Банка ДСК“ АД, без съгласието на титуляря В. Г. Х. ЕГН ***** от с. *****, общ. ***** по който начин получила неправомерно парична сума в размер на 623,96 лева - **престъпление по чл. 249, ал.1 от НК.**

Представителят на Окръжна прокуратура в съдебно заседание поддържа обвинението като доказано по несъмнен начин и пледира за определяне на наказание към минималния размер – лишаване от свобода в размер на две години и глоба също в минимален размер. Като съответно наказанието „лишаване от свобода“ следва да се редуцира на основание чл.58а от НК с 1/3. Счита, че наказанието лишаване от свобода следва да се отложи с изпитателен срок от три години на основание чл.66 от НК.

Подсъдимата Й. се признава за виновна, с оглед на което, чрез служебния си защитник и адвокат Р. Р. направи искане и даде съгласие за разглеждане на делото по реда на Глава XXVII от НПК – „съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция”. Предвид на това съдът, с определение на основание чл.372, ал.4 във вр. с чл. 371, т.2 от НПК прие, че направеното в хода на съкратеното съдебно следствие самопризнания на подс. Й. се подкрепя по несъмнен и категоричен начин от всички останали доказателства по делото, поради което обяви, че ще ползва същото при постановяване на присъдата без да бъдат събирани доказателства, относно фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Защитника на подсъдимата адвокат Р., пледира за индивидуализиране на наказанието при условията при чл.58а, ал.1 от НК като пледира за минимално наказание на Й..

Подсъдимата се признава за виновна, моли за минимално наказание на наказанието „ лишаване от свобода“, което да бъде условно, и за минимален размер на глобата в размер

на 100 лева.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

През 2022 год. пострадалата св. В. Х. живеела в общинско жилище находящо се в стопанския двор на е. *****, общ. *****. Свидетелката била пенсионер и имала разплащателна банкова сметка в „Банка ДСК“ АД, по която от ѝ превеждали пенсията в размер на 632,67 лева.

На 24.06.2022 год. св. В. Х. станала жертва на грабеж, по време на който ѝ бил нанесен побой. Поради получените травматични увреждания на същата дата пострадалата била хоспитализирана в МБАЛ - Търговище АД. Поради преживения стрес от упражненото над нея насилие се страхувала да спи в дома си и понякога спяла у познати, а в други случаи се налагало св. Г. Х. - кмет на с. ***** и други лица да я придружават до дома ѝ. Св. Х. преценила, че пострадалата има нужда от обгрижване и в началото на месец юли 2022 год. организирила транспортирането ѝ в с. Лиляк, общ. Търговище при дъщеря ѝ подс. З. Й.. Последната се съгласила да гледа майка си и я приела в дома си.

По време на престоя на пострадалата в с. ***** подсъдимата поела грижите за нея, но държала майка ѝ да участва с парични постъпления за покриване на домакинските нужди. За целта подс. Й. получила от св. Г. Х. оставената ѝ на съхранение от пострадалата парична сума от неколкостотин лева, за което имала съгласието на майка си, а за предаването на парите били съставени разписки.

Знаейки, че пострадалата е пенсионер, подс. Й. смятала, че е редно да разходва ежемесечните преводи от НОИ по сметката ѝ за нуждите на домакинството си. За целта на 07.07.2022 год. подсъдимата завела майка си В. Х. в „Банка ДСК“ клон Търговище и там с помощта на банков служител, пострадалата попълнила необходимите документи и получила нов платежен инструмент /дебитна карта/ „Visa Debit pay Wave“ №474836*****4900, с който бил заменен предишния ѝ такъв, чийто срок на валидност бил изтекъл.

От този момент нататък подсъдимата ползвала гореописания платежен инструмент на майка си, и ползвайки същия изтегляла от различни банкомати в гр. Търговище сумите от пенсията ѝ в деня на привеждането им от НОИ по разплащателната сметка. За целта обвиняемата ползвала ПИН кода за опериране с платежния инструмент, до който имала достъп още от деня на издаването му, тъй като тя придружавала пострадалата в „Банка ДСК“ АД клон Търговище при попълването на документите и получаването на новия платежен инструмент и на уникалния ПИН код за опериране със същия. Пострадалата знаела, че дъщеря ѝ получава парите от пенсията ѝ, но докато живеела в дома ѝ в с. Лиляк нямала нищо против, тъй като за удовлетворяване на нуждите ѝ действително се харчели средства.

В неустановен ден в края на месец август или началото на месец септември 2022 год. св. В. Х. напуснала дома на дъщеря си в с. ***** и се върнала да живее в с. ***** . Като си тръгвала пострадалата си взела личните вещи, но между тях не била горепосочената дебитна карта издадена от „Банка ДСК“ АД, тъй като същата се намирала у подсъдимата.

В началото на месец септември 2022 год. св. И. Й. син на пострадалата, се завърнал в България след няколкомесечен престой в чужбина. Като разбрал, че майка му се е върнала да живее в с. ***** и че има нужда от обгрижване, той я взел да живее при него и семейството му в домът им в гр. Омуртаг. След като се установила да живее при сина си св. В. Х. му споделила, че ѝ липсват личната и дебитната карти, които според нея били у дъщеря ѝ. Макар, че не бил в добри отношения със сестра си подс. Й., св. И. Й. я посетил в дома ѝ в с. Лиляк и поискал да му предаде горепосочените вещи. Подсъдимата, която имала намерение да продължи да използва платежния инструмент на майка си за да се облагодетелства, макар и вече без нейно съгласие, заявила на св. И. Й., че в дома ѝ не са останали никакви вещи или документи на майка им, и че същата е взела всичко със себе си като си тръгвала. Въпросното твърдение е опровергано в хода на разследването по ДП, като при извършено претърсване в дома на Й. са намерени медицински и банкови документи принадлежали на св. Х. (л.63-75 от ДП).

На 26.09.2022 год. св. И. Й. завел майка си в МВР - Търговище, където същата подала заявление да ѝ бъде издадена нова лична карта.

Подсъдимата решила да се възползва от това. че дебитната карта на майка ѝ останала у нея и на 07.10.2022 год., в деня на извършения от НОИ превод на пенсията, посетила гр. Търговище и без знанието, и съгласието на пострадалата, като използвала дебитната ѝ карта, и ПИН кода за опериране със същата, чрез две транзакции от АТМ устройство №АВ00280561 в 08,06 ч. и 08,09 ч. изтеглила първия път 100 лева, а втория 500 лева от банковата сметка на майка си.

Знаейки, че в сметката на пострадалата има все още налична неголяма парична сума на 11.10.2022 год. Й. два пъти посетила магазин за хранителни стоки „КООП“ собственост на ПК „Зора“ в с. Лиляк, общ. Търговище и като ползвала горепосочения платежен инструмент с титуляр пострадалата св. В. Х. платила чрез наличния в магазина ПОС терминал покупките си - в 07,32 ч. на стойност 13,16 лева и в 10,16 ч. на стойност 10,80 лева.

На 07.11.2022 год. св. Х. и синът ѝ - св. Й. посетили клона на „Банка ДСК“ АД в гр. Търговище, където пострадалата подала заявление е искане дебитната ѝ карта №474836*****4900 да бъде деактивирана и да ѝ бъде издадена нова такава. От справката, която банков служител ѝ направил пострадалата разбрала за направените през месец октомври без нейно съгласие четири транзакции на парични суми от сметката ѝ в общ размер на 623,96 лева.

Така възприетата фактическа обстановка се доказва по несъмнен и категоричен начин от събраните в съдебно заседание доказателства, посредством приложените по ДП № 814/2020 год. по описа на РУ на МВР - Търговище, писмени доказателствени средства, както и чрез показанията на свидетелите В. Х., И. Й., Г. Х., Б. Х., Й. И., В. А., А. А., писмените доказателства, приобщени към доказателственият материал, чрез прочитането им по реда на чл.283 от НПК. Установените в хода на съкратеното съдебно следствие обстоятелства се подкрепят изцяло и от самопризнанията на подсъдимата дадени в съдебното производство,

одобрено от съда по реда на чл.372, ал.4 във вр. с чл.371, т.2 от НПК. При така установеното от фактическа страна и при отчитане на заложеното в чл.373, ал.3 от НПК, съдът прие за доказано по безспорен и несъмнен начин, че подсъдимата е осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението: по чл.249, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК, което води до ангажиране на наказателната отговорност.

Правна страна

Правилно и законосъобразно прокуратурата е повдигнала обвинение по чл.249, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК спрямо Й..

Използването на платежен инструмент, какъвто несъмнено е дебитната карта, без съгласието на титуляря, несъмнено покрива обективните признаци на състава на чл.249, ал.1 от НК. Независимо дали парите по тази сметка на кого са. Самото използване на платежен инструмент без съгласието на титуляря (човека на когото е издаден) е криминализирано от законодателят като престъпление.

От субективна страна престъплението е извършено от подсъдимата умишлено, под формата на пряк умисъл, като Й. е съзнавала общественотоопасните последици на престъплението, което извършва и е искала настъпването им, да се облагодетелства с парите от сметката на майка си св. Х.. Правилно и законосъобразно прокуратурата е приела, че се касае за продължавано престъпление, тъй като са извършени четири отделни деяние в непродължителен период от време (в рамките на 4 дни) при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите три деяния след първото се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

По наказанието

При индивидуализацията на наказанието, при спазване на императивните изисквания на чл.373, ал.2 от НПК, съдът наложи наказанието при условията на чл.58а, ал.1 от НК.

Наказанието, предвидено от законодателя в санкционната част на нормата по чл. 249, ал.1 от НК е от две до осем години ЛС, и глоба в размер до двойния размер на получената сума. При определяне на наложеното наказание на подс. Й., съдът не отчете отегчаващи обстоятелство. Съдът отчете като смекчаващи отговорността обстоятелство: - подсъдимата не е осъждана; касае се все пак за престъпление срещу нейна близка роднина, което от друга страна може да се отчете и като отегчаващо такова . Отчитайки, че престъплението е извършено при превес на смекчаващите обстоятелства, съдът й наложи две години лишаване от свобода, което намали с 1/3 и й наложи наказание в размер една година и четири месеца ЛС, и глоба в размер на 100 лева. При определяне размера на глобата съдът отчете обстоятелството, че същата не работи.

Съдът счете, че не са налице условията за налагане наказание по чл.55 от НК. Не са налице нито многобройни, нито изключително обстоятелство за прилагане на чл.58а, ал.4 от НК

Съдът счете, че са налице всички предпоставки посочени в чл.66, ал.1 от НК за отлагане на това наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от три години.

Подсъдимата не е осъждана, наложеното наказание е до три години.

Съдът счита, че така определеното наказание в посочения по-горе размер ще поправят и превъзпитат подс. З. Й., като ще се изпълнят целите на наказанието ще се постигнат целите на специалната превенция. Също така и генералната превенция, а именно да въздейства възпитателно и предупредително върху други членове на обществото.

По горе изложените съображения, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: